

Budúcnosť je dar času, v ktorom strávime zvyšok svojho života

1.1.2021

Jeremiáš 29,10-13: „ Lebo takto vraví Hospodin: Keď sa doplní sedemdesiat rokov pre Babyloniou, navštívim vás a splním pri vás svoje zaslúbenia, že vás navrátim na toto miesto. Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami - znie výrok Hospodinov - úmysly smerujúce k blahu, a nie k nešťastiu: dať vám budúcnosť a nádej. Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa modliť ku mne, vypočujem vás. ¹³ Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom.“

Nový rok

ecav.rankovce.sk

V roku 2020 sa svet zmietať v strachu a úzkosti, bol zahľtený chorobou, zomierali ľudia na vírus, s ktorým sme nevedeli bojovať. Bojovali sme so zmätanosťou, nedostatkom informácií i financií, mnohí prišli o prácu – a tiež to o nás odhalilo naše najnútornejšie ukryté veci, ako vlastné sebecko, sklon k rýchlemu odsudzovaniu, povyšovaniu sa, boli sme svedkami toho, ako rýchlo dokážu dezinformácie vyvolať nepokoje. Zistili sme, že byť apriori proti je vlastne moderné, aspoň nám to teda zabezpečí, že chvíľu nás bude niekto počúvať. Prišli sme na to, že oveľa ľahšie uveríme „hlúpostiam“ na slovo vzatých odborníkov, ako skutočne relevantným a pravdivým informáciám....

Mnohí povedia, že to bol rok plný nepokoja a neistoty....

Je to naozaj tak? Áno, ak sa na ten rok za nami pozeráme našimi ľudskými očami. Potom vnímame naozaj len to zlé, ťažké, smutné, nebezpečné, zarážajúce, mali sme plány, ktoré sa neuskutočnili.... A ak sa aj tými istými očami pozrieme dnes dopredu, na rok, ktorý práve začíname a zatiaľ z neho ubehlo len niekoľko hodín, potom pred sebou vlastne nevidíme nič pekné – stále je tu riziko nákazy, riziko ochorenia, riziko smrti. Stále ešte sú platné mimoriadne opatrenia a vláda 28.12. predĺžila núdzový stav o ďalších 40 dní. Máme v sebe otázky i pochybnosti, nádej sa kľbi so strachom a neistotou: Čo nám rok 2021 prinesie? Čo bude s našimi plánmi a snami? A viem, že mnohí by chceli jasnú odpoveď....

Vždy ma uvádza do úžasu, ako rýchlo sa dokážu meniť okolnosti nášho života. Jeden deň žijeme v absolútnom bezpečí toho, ako všetko nám vychádza a druhý deň sme absolútne bezradní, pretože nám nevychádza vôbec nič. Jeden deň počúvame o mnohých výhrach a víťazstvách, mnohé z nich zažívame na vlastnom živote, no na druhý deň sa pozeráme na svoje prázdne ruky a pýtame sa, ako je možné, že sa nič nedarí. Jeden deň sme plní nadšenia a nových plánov, a na druhý deň a nevieme pre zúfalstvo ani len zodvihnúť z postele. Raz som počula myšlienku: „Ak chceš rozosmiať Pána Boha, povedz mu o svojich plánoch.“

To nie je sarkazmus, to je len konštatovanie nestálosti nášho ľudského života. A do tejto nestálosti nám dnes prorok Jeremiáš a jeho ústami náš Hospodin, hovorí:

1. Upokoj sa, lebo hoci nepoznáš budúcnosť, Ja, tvoj Boh, ju poznám.

Naše plány sú prekryté tými Božími. A hoci na prvý pohľad sa nám nevidí, že by tie Božie plány boli lepšie, alebo skutočnejšie, ako tie naše, ich výsledkom je vždy

požehnanie a budúcnosť nášho života. Čítala som teraz cez sviatky knihu o troch mladých židovských ženách, ktoré sa koncom roku 1944 dostali do koncentračného tábora. Všetky tri boli tehotné, všetky tri nezávisle na sebe unikli pokusom doktora Mengeleho v Osvienčime, všetky tri svoje deti priviedli na svet na ceste smrti z pracovného tábora Frieberg do rakúskeho Mathausenu, kde mali zomrieť. Priska porodila svoju dcéru Hanu na prični v ubytovni a na druhý deň ju vyhnali na pochod smrti; Ráchel porodila svojho syna Marka vo vlaku, plnom zomierajúcich, podvýživovaných ľudí plných beznádeje; Anka porodila svoju dcéru Evu vo voze vo vstupnej bráne Mathausenu. Všetky tri zhodne povedali, že jedinou hnacou silou v ich živote bola viera a nádej. Viera v Boha a nádej, že sa to všetko raz skončí. Ich deti nemali žiť, ich matky nemali prežiť. Po rokoch tieto tri deti napísali knihu Odsúdení prežiť a povedali: „Mali sme žiť, aby sme vydali svedectvo....“.

Keď som sa rozprávala s ľuďmi, ktorí prežívali rôzne formy Covidu 19, povzbudzovala som ich k tomu, že raz o tom budú vydávať svedectvo. Keď sa pozrieme do Biblie, všetko, čo sa udialo v živote biblických ľudí, a neboli to vždy jednoduché veci, malo slúžiť na vydávanie svedectva o živom Pánu Bohu. Ap. Peter to vyjadril slovami: „**Radujte sa z toho, aj keď azda teraz máte ešte nakrátko prejsť zármutkom rozličných skúšok, aby vám vaša vyskúšaná viera, oveľa cennejšia ako pomínutelné zlato, ktoré sa tiež preskúšava ohňom, bola na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista.**“ – Naša preskúšaná viera má byť svedectvom. Svedectvom o Božej sile a moci. Moja i Tvoja budúcnosť je vo vydávaní svedectva o Pánu Bohu v tomto svete.

2. Chcem ti dať pokoj a nádej. Čítala som jeden príbeh: „Raz bol Kráľ, ktorý ponúkol cenu umelcovi, ktorý bude schopný najlepšie vykresliť podstatu slova pokoj. Napokon si vybral zo všetkých obrazov obraz, na ktorom boli nakreslené hory. Boli drsné a holé. Nad nimi bola rozzúrená obloha, z ktorej padal dážď a na ktorej sa blýskalo. Z kopca dole padal mohutný vodopád. Nevyzeralo to vôbec pokojne. Keď sa však Kráľ pozrel lepšie, za vodopádom uvidel drobný krík rastúci v praskline v skale. V kríku sa uhniedzila vtáčia mama. Uprostred privalu mohutnej vody tam vtáčia mama sedela na svojom hniezde v dokonalom pokoji.“ Tento onraz Kráľa oslovil. Svoje rozhodnutie vysvetlil slovami: „**pokoj neznamená byť na mieste, kde nie je hluk, problémy ani tvrdá práca. Pokoj znamená byť uprostred všetkých tých vecí a stále mať pokoj vo svo-**

jom srdci. To je skutočná podstata pokoja.“

Takýto je pokoj, ktorý nám chce do nášho života vložiť Pán Boh. Ale to sa môže stať jedine vtedy, ak On sám bude súčasťou našich životov. A ruka v ruke ide spolu s pokojom aj nádej. Nádej znamená odvahu pozrieť sa do tváre budúcnosti. Nádej znamená prijať dar času, a využiť ho najlepšie ako sa dá. Využiť ho na vydávanie svedectva viery v tomto svete. Nádej znamená uveriť, že aj keď nie všetko bude jednoduché, aj keď nie všetko budeme mať pevne v rukách, je tu Pán Boh, ktorý má s nami úmysly a zámery pokoja.

3. Keď ma budete hľadať, dám sa vám nájsť.

Častokrát hľadáme Pána Boha len na dobrých miestach, v dobrých situáciách, v dobrej, najlepšie kresťanskej spoločnosti.... Keď sa nám darí, povieme, že je to dôkazy Božej moci v našom živote. Keď sme úspešní, sme ochotní o tom svedčiť, ako o Božom vedení a konaní a požehnaní. Svoj úspech, zdravie, rodinné pohodlie, považujeme za dôkaz toho, že medzi nami a Pánom Bohom je všetko v poriadku.

Nedávno som dostala otázku: *„Kde by sme dnes našli Pána Ježiša, ak by bol na zemi? Nie je to tak, že sme dnes príliš ustráchaní, a že radšej zavrieme kostoly, namiesto toho, aby sme kostoly využili na povzbudzovanie ľudí vo viere? Nebol by Pán Ježiš práve tam?“*

Áno, ak by Pán Ježiš bol dnes na zemi a my by sme Ho mohli osobne stretnúť, určite by sme ho našli tam, kde by mohol ľudí povzbudzovať, podopierať, posilňovať vo viere. No nie som si istá, či by to boli práve naše kostoly. Viem si predstaviť, že by sme ho našli

v nemocniciach, kde by pomáhal zdravotníkom a povzbudzoval nemocných. Viem si Ho predstaviť na uliciach, kde by roznášal s láskou jedlo bezdomovcom a prihováral sa opusteným ľuďom. Viem si Ho predstaviť v každej rodine, kde by sa s Ním podelili o svoje vianočné jedlo a s láskou by počúvali Jeho slová. Viem si Ho predstaviť, ako berie do náručia dieťa, ktoré nemalo to šťastie, nevyrastá v kruhu rodiny a prežíva neistotu z budúcnosti. Viem si Ho predstaviť, ako s láskou hladká ruku starcovi či stareнке v domove dôchodcov a uisťuje ich, že ich život má stále zmysel...

Pán Ježiš je celkom isto prítomný vo všetkých našich rodinách, ktoré sa Mu s láskou a vďačnosťou otvorili a prijali Ho ako svojho Spasiteľa a Vykupiteľa. Ak hľadáme dnes Pána Ježiša, ak hľadáme svojho Boha, potom ho začneme hľadať u seba. V našom srdci. A zrazu Ho nájdeme všade okolo seba, v ľuďoch v našej domácnosti a rodine, v našich blízkych, v našom cirkevnom zbore....

Moji drahí a milovaní, neviem, aký byde tento Nový rok 2021, ale viem, aké sú Božie úmysly so mnou i vami. Povedal nám o nich. Sú to úmysly pokoja a nie nešťastia – dať nám budúcnosť a nádej. S touto istotou vstúpme do Nového roka a s vďačnosťou prijímajme Božiu ochrannú ruku nad nami a ďakujme Mu za Jeho každodennú prítomnosť v našom živote. Veď aj v tom Novom roku bude stále platiť: *„Ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta.“* A na tom sa nič nemení. Amen.